

Móra Ferenc Kollégium, 1967-1972.

/Két KB-tag szemével/

A kollégium nevét először a felvételi értesítésen és a meghívólevélen láttuk. Ekkor és ekkor jelentkezzünk a portán; program ez és ez; hozzunk papírt, írószert, fényképet, pénzt. Riadt kis elsősökként jelentkeztünk a portán, ahol már vártak bennünket: szervusztok.., igen... legyetek szivesek ebbe a szobába... , ágyneműt itt vehettek fel, szobafelszerelést, bejelentőt, házirendet itt és itt...

Az első napokban csak kapkodtunk a fejünket - állandóan új és új dolgokat hallottunk. - Hogyan kell tanulnunk; hol van a jegyzetellátó, a keresgélők boltja; mit jelent, hogy kollégisták lettünk. Itt mondták el először, hogy mi vagyunk a második "golyageneráció", akit fogadnak; hogy két éve kollégium vagyunk - ami bizonyos szintű tanulmányi munkát követel /4,00 kolepsz átlag - nagy égi! ezt mi soha nem érjük el!/, jó közösségek kialakulását, aktiv diákönkormányzati vezetést stb.

Kicsit "héberül" volt nekünk ez az egész: a kollégium, a diákönkormányzat -no jó -gondoltuk - majd meglátjuk, mit jelentenek ezek a szavak.

Magunk 6 ¹/₂. Ahá, tehát ujságunk is van /most már használhatuk a többes szám első személyt!/ - és ezt a fél számot külön a mi tiszteletünkre adták ki.

Felelős KB tag, senior, AK, AKV - az ujságban szereplő fogalmak már ismerősek voltak, bár nem tudtuk, milyen tartalmat takarnak. És multak a hetek, hónapok. A szobában sokan nyitottak ránk ezekben az időkben. Felsőbbévesek, ismeretlenek - nevetve: "hát igen, sok a tanulnivaló, de ne ijedjete meg, kibirtuk mi is: a négyest könnyen el lehet érni - még nem is kell állandóan a könyv mellett ülni. Ha komoly problémátok van, szóljatok a tanulmányisnak /kine-e-ek?!/, a karról kijönnek tanárok konzultációt /mi-i-it?!?/ tartani. Egyébként jövő héten jön Mérei prof. a töri tanszékről - klassz előadás lesz, gyertek le."

Egyelőre csak bólogattunk, mintha értenénk, és meghallgattunk mindent. Állandó látogatónk volt Döbrönte Zsuzsa, a KB tagunk, és ötödéves seniorunk /már a név maga is tetszett!/.
8

Mi a problémánk, miben segíthetnek. Nekünk nagyon jól esett ez a sok segítség.

Egy-egy este feljött a tanárnő is hozzánk. Kérdőívet töltöttünk ki: kinek a segítségét kérnéd tanulmányi munkádban a szobából, kit hívnál meg hozzatok szünetben, kinek mondanád el személyes problémáidat... - fejünkhöz kaptunk. Persze a szobában nemcsak én vagyok - rajtam kívül 7 ember, hogyan is ismerem őket? - hiszen együtt élünk! Lassan ez a gondolat is tudatosodni kezdett bennünk.

"Szobafőnökünk" rendszeresen lejárt valami ülésre /Fórum néven emlegették!/, ahonnan mindig új hírekkel, kérdésekkel jött fel. Ez történt a koleszban; ez készül; mi a véleményünk; mit segíthetnénk. Összeültünk - tényleg, mit csinálhatnánk?

1969. Móra-napok. Nem tudtuk, mi is tulajdonképpen - a teremdiszitést elvállaltuk. Hatalmas ötletek, tervek, kartonok, krepp papírral bevonult az egész szoba a kulturterembe.

Főnökünk: gyerekek a Fórumon a kirándulásról volt szó... mi a csoda? itt még ez is van? kik mennek és miért?

Valódi választ a következő évben kaptunk, mikor mi is elindultunk 35 mórással a Dunántul felé. Pedig ez még nagyon előlegezett bizalom volt, hiszen első évben inkább csak ismerkedtünk és "dolgozgattunk" a koleszban.

Másodévben "gólyák" lettünk a diákvezetőségben.

Aminek eddig külső szemlélői, alkalomadtán segítői, résztvevői voltunk, annak most láttuk a másik oldalát is.

Lelkesen kezdtünk hozzá: elsőévesek fogadása - hogyan is kellene, mi tetszett nekünk tavaly a legjobban?

Tanulmányi munka: igen, a 4,00-t vidáman el lehet érni /most már könnyen beszéltünk!/: milyen szakból vannak problémák, milyen konzultációkat szervezzünk, milyen könyveket kellene venni a könyvtárba, milyen kulturrendezvényt csináljunk, kit hívjunk ki a népi kollégiumi mozgalomról való beszélgetésre, melyik sportággal tudjuk megvédeni a Móra Kupát, milyen kérdést is vetettek fel a Fórumon, hogyan lehetne ezt megoldani.

Móra-napok: mit javasoltak a szobák; kiket jutalmazunk meg jó munkájukért; melyik AK-k kapják a kiváló címet...

Erre nekünk mind gondolnunk kell?? Hüha, hát ezek szép kis feladatok!

Az első évben számunkra természetesnek tűnő dolgokat most már a közös munka felől ismertük meg. A munka és a felelősség felől.

Munkaterületet kaptunk, felelős KB tagok lettünk. Ugy csinálni feladatunkat, hogy eredményes legyen, hogy lehetőleg mindenki problémáját, kérését figyelembe vegyük - ez nem lesz könnyű. Az elején bizony kicsit megijedtünk.

De sokan segítettek; régi KB tagok, felsőévesek - és a "szobánk". Együtt dolgoztunk - s még ebben az évben megkaptuk a „kiváló AK” címet. Milyen büszkék voltunk! Mégis érdemes volt annyit vitatkozni, egymást "nevelni", egymástól többet követelni.

A következő évben már otthonosabban mozogtunk a kolesz-munkában. Tudtuk, mit kell csinálni - de már azt is éreztük, hogy ez kevés, új tervek, új távlatok kellenek.

Ha elkészül a klub /lám, már akkor is!/, hogyan használjuk ki; a kulturcentrumokkal való kapcsolat? - tehát akkor a feladatunk... pártaktiva - miben tudnának segíteni? kiváló kollégisták- szakmai többletet nyújtani számukra, de milyen módon? Fejtörések, beszélgetések; szerinted hogyan legyen? Aktivaülés - nagy vita, javaslatok - végül a közösen kidolgozott elképzelés: kísérleti szakkollégium beindítása.

Amikor három és fél évvel ezelőtt beléptünk a Móra kapuján, egyikünk sem tudta, mi az, hogy kollégium, Azt sem értettük, miért mondták az akkori mórások olyan büszkén, hogy a kiköltözés után egy évvel diákotthonból kollégium lettünk. Azóta értjük - a munka, amely mögötte van. Nekünk is ilyen szellemben kellett továbbmenni.

De ki gondolta volna, hogy a szakkollégium megvalósításán dolgozunk majd három és fél év múlva.

Tudjuk, mit lehet együtt, közösen, sikerrel csinálni a mi kollégiumunkért /egy kis patriotizmus azért van bennünk - szerencsére!/.

És csak úgy MAGUNK között megemlítve - mi már a kiváló kollégiumon gondolkodunk - mindannyiunk munkájával talán a következő 5 évek valamelyikén ezt az évfordulót is ünnepelheti majd a MÓRA.

Srankó Klára→Vályi Zsuzsa